

Інноваційні технології у післядипломному навчанні сімейних лікарів

***Анотація.** Робота присвячена модернізації післядипломної підготовки сімейних лікарів. Докладно висвітлено інноваційні технології освіти. Представлено їх потенційні вигоди. Зроблено акцент на автономність та комунікативність навчання.*

***Ключові слова:** сімейна медицина, інновації, післядипломне навчання лікарів.*

Ми живемо в світі, який не просто змінюється, а ще й поступово збільшує темпи свого розвитку. Не є винятком з цієї тенденції і система вищої медичної освіти, яка не дивлячись на свою традиційну консервативність перманентно впроваджує інноваційні педагогічні технології. Інноваційний процес органічно вписується в сучасну освітню парадигму та робить акцент на методиках активного пізнання. Це стосується перш за все тих видів навчання, що базуються на досягненнях інформатики та актуальних комунікаційних технологіях. Головною метою впровадження інноваційних методик є не тільки покращення процесу навчання взагалі й наближення його до сучасних стандартів, а й виховання певних професійних якостей у майбутніх фахівців [1; 2]. Найбільшою мірою (для медицини) все вищесказане відноситься до загальної практики - сімейної медицині (ЗПМС), так як саме ця медична спеціальність є найбільш динамічною і досить новою (інноваційною) для України, де ЗПСМ розбудовується у загальнонаціональному масштабі лише з 2000 року.

В післядипломному навчанні сімейних лікарів (інтернатура, спеціалізація, передатестаційні цикли та цикли тематичного удосконалення) можуть використовуватися або вже застосовуються наступні методики, що несуть виражені інноваційні елементи: симуляційне навчання, дистанційне навчання, спільне навчання, навчання у співпраці, активне навчання, наукові реформи, критичне мислення, культурний плюралізм, міжнародна освіта [1; 2].

Симуляційне навчання завдяки використанню муляжів, роботі з пацієнтами, акторами та ін. дає можливість наблизити освітній процес до практичних реалій.

Відсутність територіальної прив'язки до місця проведення занять, можливість вибору часу при застосуванні дистанційного навчання дозволяє оптимізувати педагогічний процес, а також сприяє формуванню професійної самостійності.

Прикладом спільного навчання є сумісне обговорення інтернами або курсантами навчального матеріалу. Одним з важливих результатів такої діяльності є можливість опрацювання великих об'ємів інформації у відносно короткі терміни.

Навчання в співробітництві передбачає поділ процесу виконання завдання на кілька розділів по числу учасників з таким розрахунком, щоб загальний результат міг би бути отриманий тільки при кооперації всіх членів групи. Даний вид навчання формує розвиток здібностей до міжособистісного контакту, вміння співпрацювати, виробляє навички групової роботи. Для сімейних лікарів це дуже важливо тому, що більша частина пацієнтів поліморбідна та потребує курації декількома фахівцями. До того ж етапність надання медичної допомоги має на увазі кооперацію лікарів у часі.

В процесі активного навчання лікарі-курсанти та сімейні лікарі-інтерни самостійно продовжують розробляти питання, попередньо висвітлені на практичних заняттях, семінарах або лекціях. Дане навчання

сприяє формуванню ініціативності, навичок самоосвіти, а також покращує процес засвоєння знань.

Метод наукових реформ дозволяє розширити професійний кругозір і виробляє практичну навичку пошуку нового в медицині.

Метод критичного мислення представляє особливий інтерес для лікарів тому, що далеко не всі сучасні медичні погляди мають високий ступінь доказовості. А якщо додати розповсюдженість у медицині протилежних точок зору та поширення різних «нетрадиційних» її різновидів то наявність критичного мислення слід вважати важливим елементом професійного менталітету лікаря.

Ці ж особливості медицини потребують від майбутніх фахівців плюралізму у клінічному мисленні. Тому використання методики «Культурного плюралізму» (з акцентом на «плюралізм») у вигляді, наприклад, обговорення різних теорій, присвячених одній і тій же проблемі, сприяє формуванню навички використання різних підходів до вирішення складних медичних проблем у різних ситуаціях.

Обміни учнями та викладачами між університетами різних країн стає все більш традиційним. Міжнародна освіта дає можливість поширенню позитивного досвіду, інтернаціоналізації підготовки лікарів.

В цілому, застосування інновацій в системі післядипломної освіти сімейних лікарів повинно поліпшити якість підготовки за рахунок формування у них широкого професійного кругозору, ініціативності, креативності, здатності до грамотної взаємодії з пацієнтами, членами їх сімей та з іншими фахівцями.

Список використаних джерел

1. Козак Л.В. Дослідження інноваційних моделей навчання у вищій школі // Освітологічний дискурс. 2014. № 1 (5). С. 95-107.
2. Brennan John, Broek Simon, Durazzi Niccolo, Kamphuis Bregtje, Ranga Marina and Ryan Steve. Study on innovation in higher education: final report.

European Commission Directorate for Education and Training Study on
Innovation in Higher Education. - Luxembourg Publications, 2014. - 334 p.